

Vsi naj bi splavali

Evgen Komel je zelo ponosen na resnico, da sta občinska Zveza telesno-kulturnih organizacij in Društvo prijateljev mladine v minulem letu omogočili zimsko ali letno letovanje skoraj 7.000 otrokom vseh starosti. Še bolj pri sreči pa mu je resnica, da se šišenski otroci načrtno učijo plavanja.

»Začno v drugem razredu, splavajo v četrtim. Veliko zadovoljstvo je gledati živčav skupine otrok, ki je splavala ali pa se korajžno in zanesljivo spušča po snegu. Pristržno je opazovati paglavčke, kako hitro uporabljajo pridobljeno znanje.«

• Žal je v Ljubljani telesna kultura vse preveč birokratizirana. Leta 1974 je bilo v mestu na tem področju profesionalno zaposlenih 10 ljudi, danes 100.

• »Nastal je velik aparat, ki pa od sebe ne da pričakovanega. Ni prave koordinacije, saj se celo občinski sekretarji ZTKO ljubljanskih občin ne vidimo tudi vse leto, kaj da bi šele sodelovali. In vendar so tukaj velika sredstva.«

• V šišenski občini je 120 športnih organizacij, ki skušajo delovati kar se da načrtno. Beseda je o rekreativnem in vrhunskem športu. Mnogo je sicer še nedorečenega:

• »Zakaj se na primer smučarski klubi zanimajo za naraščaj šele okoli dopolnjenega desetega leta? Ze na šolskih tekmovanjih se jasno pokaže, da je dvajseterica prvouvrščenih tako talentirana, da bi si lahko klubi oblikovali prste. Podobno velja v plavanju in nekaterih drugih športih. Pa tudi če kdo nima plavalnih nagnjenj, bi morda uspel v namiznem tenisu, nogometu... Skratka, s klubi bomo morali najti skupni jezik...«

• Povedal je tudi nekaj grenkih resnic o profesionalnih trenerjih vrhunskih športnikov. Zakaj smo prek noči odstavili Elsnerja, Bašiča in Zagarja? Bi lahko krivdo naprtili izključno trojici? Ali se zavedamo, da ti ljudje žrtvujejo skoraj vse sobote in nedelje? Ali imajo urejen svoj status? Ali jim z našim odnosom nismo zagrenili volje in zaleta? Toda takšno je življenje.

• »Glejte, neki trener začne oblikovati desetletnega otroka. Čez 6 ali 7 let je ta dečko ali deklica morda njegovo remek delo. Varovanja pa nenadoma lahko zgrabijo kakšne muhe in če trikotnik — šola, dom, trener — ne deluje dobro, je ves trud zaman. Druga plat medalje so seveda otroci. Delo pri individualnih športih se prične zelo zgodaj. Ni redkost, da nekateri otroci trenirajo tudi petkrat tedensko in so tako zanesljivo prikrasani za brezskrbno otroštvo...«

• Pogledi ljudi na športno dejavnost se iz dneva v dan bliskovito spreminjajo. Trim steza v Mostecu je polna prostovoljno se razgibavajočih ljudi, načrtna hoja, planinarjenje, rekreacijski nogomet, košarka, tek:

• »Prodreti skušamo v delovne organizacije, ustanavljati delavska športna društva, kjer bi se ne pahal samo za trenutnimi rezultati, ampak naj bi se razgibavali, spoznavali in nabirali zdravje. Verjetno bo treba najbolj organizirano delovati v okviru krajevne skupnosti. Fizična kondicija občanov pa je seveda nujna v okviru naše usmeritve SLO...«

• Tovariš Evgen Komel je človek širokih ramen, močnih rok in čednega obraza. Izhaja iz Brežij v Vipavski dolini ter pojočega naglasa niti ne želi prikrivati. Pričeska je zastavljena kratko, športno ukrojena, izpod skoraj sršečih obrvi predirno streljajo rjavorumeni oči. Kaže, da se je odločil za bradico:

• »Premalo imamo mladinskih domov. Na tem področju Slovenija močno zaostaja za drugimi republikami. Obstoječi domovi pa so vse prej kot vzorno urejeni. Žal se teh pro-

blemov lotevajo le redki posamezniki in, močno pogrešamo sistemske rešitve.«

• Dva sinova ima. Starejši, Andrej, je smučarski skakalec. Ze sedmo leto se poganja po strmini v globino. Kaže, da se je drznemu belemu športu zapisal:

• »Preveč tragično neuspehov v našem skakalnem športu ne smemo jemati, pomislimo le, kdaj in kako trenirajo Nemci, Čehi...«

• Smešno? Veliko smešnega, zabavnega se pripeti med mladino. Zalostno? Zelo je bil prizadet v Ankaranu 1972. Utonil je mlad fant, komaj se je naučil plavati. Zadel ga je srečna kap.

• »Zelo važno je torej, da otroci prihajajo v kolonije z ustreznimi zdravniškimi pregledi.«

Evgen Komel (na desni) v razgovoru z našim sodelavcem

OH CET TUDI V ŠIŠKI

Po nekaj letih premora je bila zopet organizirana turistično-folklorna prireditev Ohcet v Ljubljani, na kateri se je poročilo 13 parov iz Jugoslavije, Avstrije, Čehoslovaške, ZSSR, Italije, Švice in ZR Nemčije. Stevilni folklorni nastopi so že nekaj dni pred osrednjo prireditvijo v soboto 14. julija popestrili poletno življenje pri nas. Tudi v Šiški je bilo precej živahno. Tako je bil na ploščadi pred skupščino občine Ljubljana-Šiška v četrtek promenadni koncert Litostrojske godbe na pihala, ki je pritegnil številne poslušalce. Še več pa se jih je zbralo naslednji večer, ko so nastopile skupine, ki so spremljale svoje poročne pare. Prva je bila godba iz Parme z priljubljenimi melodijami, pred tem pa so že igrali pred hotelom Ilirija, kjer so bili nastanjeni. V folklornem delu pa sta nastopili dve skupini naših zamejskih Slovencev in sicer iz Porabja na Madžarskem in iz Celovca. Mladi folkloristi iz Porabja so prikazali star slovenski svatovski obred, ki ga skušajo pri njih ohraniti še naprej in pritegnili ob zaključku v veselo razpoloženje svatovskega plesa številne gledalce. Korošci pa so nastopili z atraktivnimi plesi in poželi obilo priznanja. Tudi poročni pari so imeli v dneh pred odločilnim »da« precej programa bivanja v Ljubljani prav na področju naše občine. Prvi dan so si ogledali vinske kleti v Slovinu, zvečer pa so obiskali Pivovarno

Poštenost? Kaj meni o poštenosti, bratstvu in enotnosti?

• »Zdi se mi, da bi vsakdo moral dobršen kos poštenosti odrezati na svojem delovnem mestu... Bratstvo in enotnost? Amatersko delujem tudi v Počitniški zvezi Jugoslavije. Njeno geslo je: spoznavaj svojo domovino, da jo boš še bolj ljubil. Enak sem med enakimi. Ne, mladi ljudje nimajo nikakršnih pomislov...«

• Meni, da je srečen človek, želje so se mu izpolnile: vrstna hišica, avtomobilček, zdravje, otroci, dlje njegove želje ne segajo. Konjček je zbiranje litrskih steklenic različnih močnih pijač.

• Letos je prejel zlati znak Menjorja mladine, ki ga podeljuje Zveza mladine Slovenije. Priznanje in ponos je v tem, da je odličje zaslužen, ne podeljuje se kar tako. Zlati znak je postavil v vitrino poleg sinovega pokala. Sin ni rekel nič, odličje je najmanj enakovredno, vanj je namreč vloženega 16 let poštenega dela z mladino...

Bogomir Šefic

Union — njihovega gostitelja v Ljubljani. Naslednji dan tj. v petek dopoldan pa so bili v Leku, kjer je imela švicarska folklorna skupina kratek program.

V soboto so bile ulice polne Ljubljančanov in številnih turistov, ki so navdušeno pozdravili svatovski sprevod, v katerem je bilo preko 1500 narodnih noš, godbenikov, folkloristov in drugih udeležencev.

Prav gotovo je, da Ljubljana potrebuje turistično zabavne prireditve, promenadne koncerte in nastope, saj je udeležba, zanimanje za Ohcet to potrdila. Upamo, da bo za popestritev življenja v Ljubljani v bodoče še več pripravljenosti, razumevanja in dobrih organizatorjev.

M. M.

LOVCI ZA ČISTO OKOLJE

Člani lovske družine Vodice so v očiščevalni akciji prispevali k lepši ureditvi svojega kraja. Zavzemajo se, da gozdovi ne bi prevzemali funkcij javnih smetišč. Zavedajo se, da je v naravi šele takrat lepo, če je v njej samo tisto, kar je njenega. Tudi mlajši člani, ki vstopajo v njihove vrste, se zavedajo, da gozd pomeni zdravje, varnost...

V obilici praznovanj, ki so jih letos že imeli, so člani »zelene bratovščine« našli svoje mesto. Udeležili so se tekmovanja v balinanju ter nagradnega streljanja na glinaste golobe in srnjake ter bili zelo uspešni.

F. Logar